

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/116/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614206463
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8614206463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu: AB 1 B. V., registračné číslo: 560 07 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 proti žalovanému: N. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. W. XXXX/XX, XXX XX G., o zaplatenie 1.129,73 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 742,68 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 742,68 Eur od 17.06.2014 do zaplatenia a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 73,72 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v rozsahu 21,25 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 52,47 Eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet jeho právneho zástupcu Advokátskej kancelárie GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o..

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 01.12.2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.129,73 Eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 25,66 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 1.129,73 Eur odo dňa 25.11.2014 do zaplatenia a trovy konania vo výške 67,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 166,68 Eur. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Home Credit Slovakia, a.s, ako veriteľ uzatvoril so žalovaným (ako dlžníkom) dňa 18.06.2013 úverovú zmluvu č. 4306076575, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 900,- Eur. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 48 pravidelných mesačných splátkach po 39,33 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný (dlžník) sa dostal do omeškania s úhradou splátok, bol listom zo dňa 28.05.2014 vyzvaný právnym predchodcom žalobcu (veriteľom) k splateniu celého zostatku úveru pozostávajúceho z nezaplatených splátok, upomienky, zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok a to všetko v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Žalobca s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/136/2012 zo dňa 25.02.2013 konštatoval, že úverové podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, čím je dodržaná písomná forma ustanovenia o zmluvnej pokute. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu pozostáva z istiny 75,46 Eur, úroku vo výške 176,16 Eur, zosplatennej istiny vo výške 794,14 Eur, upomienok I a II vo výške 5,- Eur, 24,- Eur a 12,- Eur, zmluvnej pokuty vo výške 17,- Eur, poistenia Bill Protection vo výške 5,11 Eur, poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 10,43 Eur a poplatku za možnosť odloženia splátok vo výške 10,43 Eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 25,66 Eur a od 25.11.2014 do zaplatenia vo výške 5,15% ročne zo sumy 1.129,73 Eur. Žalobca

svoju aktívnu legitímáciu odôvodnil tým, ž predmetná pohľadávka bola na neho postúpená pôvodným veriteľom (Home Credit Slovakia, a.s.) na základe zmluvy zo dňa 28.05.2014.

Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril. Žaloba s prílohami mu bola doručená na vyjadrenie do vlastných rúk dňa 29.04.2015.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, jeho právny zástupca a ani žalovaný. Žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť ako aj neprítomnosť jeho právneho zástupcu podaním zo dňa 25.01.2016, pričom súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovaný svoju neprítomnosť aj napriek riadnemu predvolaniu na pojednávanie neospravedlnil a nepožiadal o odročenie pojednávania. Preto súd prejednal a rozhodol vec na pojednávaní v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: návrhom na začatie konania, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 27.8.2014 na čl. 18-19, podacím hárkom na čl. 20-21, zmluvou o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere čl. 22, úverovými zmluvnými podmienkami na čl. 23-29, informáciami o poistení na čl. 30, listom „čo by ste mali vedieť o svojom úvere“ na čl. 31, výzvou k splateniu celého úveru na čl. 32, podacím hárkom na čl. 33, výpisom čerpania, splátok a úhrad na čl. 34, podaním právneho zástupcu žalobcu zo dňa 10.8.2015, ospravedlnením žalobcu zo dňa 25.1.2016, údajmi o priemernej RPMN v roku 2013 a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu úverovej zmluvy č. 4306076575 zo dňa 19.12.2012 súd zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli úverovú zmluvu (zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere), pričom dojednaná výška úveru bola 900,- Eur. Žalovaný mal úver splatiť 48 mesačnými splátkami vo výške 39,33 Eur, pričom celková čiastka zaplatená spotrebiteľom bola stanovená na 1.709,76 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola od 41,4% do 44,0%, priemerná hodnota RPMN 48,52% a ročná úroková sadzba 35,82%. Zmluva obsahuje o údaje o poplatkoch za možnosť zmeny výšky a počtu splátok vo výške 1,49 Eur a za odloženie splátky vo výške 1,49 Eur, ktoré mali byť zahrnuté v splátke (body 49 až 52 zmluvy). Termíny splatnosti splátok (v bode 40 zmluvy) nie sú uvedené, uvedený je len odkaz na ustanovenie zmluvy, podľa ktorého prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Lehota splatnosti zmluvy (bod 44 zmluvy) je uvedená ako 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad predložených žalobcom súd zistil, že žalovaný zaplatil právnemu predchodcovi žalobcu spolu 157,32 Eur.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 27.08.2014 súd zistil, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. (veriteľ) oznámila prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovanému, že pohľadávka zo zmluvy č. 4306076575 bola postúpená na spoločnosť AB 1 B.V. (žalobcu).

Právny predchodca žalobcu je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, čo nakoniec nebolo ani medzi účastníkmi sporné (aj samotný žalobca v žalobe uviedol, že predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru). Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (18.06.2013) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné

poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi..

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi..

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20130610>>,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20130610>>, r) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20130610>> a y) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20130610>>,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20130610>> alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa článku 153 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva spoločenstvo v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Podľa článku 153 ods. 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva opatrenia prijaté podľa odseku 4 nebránia žiadnemu členskému štátu zachovať alebo zaviesť prísnejšie ochranné opatrenia. Takéto opatrenia musia byť zlučiteľné s touto zmluvou. Komisia o nich bude upovedomená.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Z vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 900,- Eur, z ktorého žalovaný zaplatil spolu 157,32 Eur. Žalobca si voči žalovanému uplatnil nárok pozostávajúci z istiny 75,46 Eur, úroku vo výške 176,16 Eur, zosplatennej istiny vo výške 794,14 Eur, upomienok I a II vo výške 5,- Eur, 24,- Eur a 12,- Eur, zmluvnej pokuty vo výške 17,- Eur, poistenia Bill Protection vo výške 5,11 Eur, poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 10,43 Eur a poplatku za možnosť odloženia splátok vo výške 10,43 Eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 25,66 Eur a od 25.11.2014 do zaplatenia vo výške 5,15% ročne zo sumy 1.129,73 Eur. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je dôvodný len v rozsahu nezaplatennej časti istiny a úrokov z omeškania z istiny.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí totiž okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle citovaného § 9 ods. 2 ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ) a ročnú percentuálnu mieru nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ).

Vychádzajúc z obsahu zmluvy o úvere č. 4306076575 je však možné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie - v bode 35). Zmluva taktiež neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ako aj presný údaj o RPMN (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ).

Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi má podobu predtlačeneho formulárového tlačiva, do ktorého predtlaču boli doplnené údaje, ako evidenčné číslo, číslo zmluvy, typ úveru, potom údaje identifikujúce klienta (žalovaného), jeho zamestnanie a potom nasledujú údaje o samotnom úvere. V kolónkach 32 až 44 Zmluvy sú postupne uvedené údaje o celkovej výške úveru, celkovej čiastke splatnej

spotrebiteľom, výške mesačnej splátky, počte splátok, ročnej úrokovej sadzbe, RPMN vo forme intervalu od 41,4% do 44,0% , priemernej hodnote RPMN, poplatku za vedenie účtu a celkových nákladoch spotrebiteľa. Kolónka č.40 označená ako „Termíny splatnosti splátok“ je prázdna, v kolónke 44 označenej ako „lehota splatnosti“ je uvedené 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Potom nasledujú údaje o výplate úveru, poistení úverových splátok, poplatku za možnosť zmeny výšky a počtu splátok, údaje o revolvingovom úvere a za tým nečitateľným spôsobom uvedený drobný, husto písaný text.

Súd konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje údaje predpísané v § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ účinného ku dňu jej uzavretia (t.j. konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru) ani údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), pričom vo všeobecnosti samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané, drobným, hustým písmom písané úverové zmluvné podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 9 ods.2 písm. f/), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (11 ods. 2 písm. a) ZoSÚ) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

Čo sa týka konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak tá musí byť určená presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V danom prípade síce v bode č. 44 zmluvy je uvedené, že lehota splatnosti je 48 mesiacov po poskytnutí úveru, ale takéto určenie je podľa názoru súdu nepostačujúce, neurčité a nezrozumiteľné. V zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 48 splátok a 48 mesiacov po poskytnutí úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí jednoznačne o jednej z náležitostí zmluvy - konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Takýto údaj ale v zmluve absentuje. Pod bodom 44, v ktorom je uvedené že splatnosť je 48 mesiacov po poskytnutí úveru je malým písmom husto písaný, veľmi ťažko čitateľný a zrozumiteľný text, v ktorom sa uvádza, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Ak teda v bode 44 zmluvy je na jednej strane uvedené, že lehota splatnosti úveru je 48 mesiacov po poskytnutí úveru a na druhej strane hneď pod tým je uvedené, že úver má byť splácaný až počnúc mesiacom nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru s tým, že prvá splátka je splatná po mesiaci od poskytnutia úveru, tak tu je absolútne zrejмый rozpor, lebo nie je zrejmé, kedy vlastne sa má začať úver splácať a kedy je jeho konečná splatnosť.

V zmluve absentuje aj náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. V bode 35 zmluvy je len jedna suma mesačnej splátky. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. V bode 36 je len počet splátok, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Bod 40, teda termíny splátok nie je vyplnený vôbec. Malý text pod ním uvádza, že „prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka“. Tento odkaz je absolútne neplatný, lebo je nejasný a neurčitý. V podstate sa z neho spotrebiteľ jednoznačne nedozvie, ktorý je ten konkrétny deň v mesiaci, ktorý má byť dňom splatnosti v každom mesiaci po dobu 48 mesačných splátok. Nie je totiž zrejmé, čo presne znamená „poskytnutie úveru“ - či deň podpisu zmluvy, či deň, keď navrhovateľ poukázal úver žalovanému na účet, či prípadne deň keď bola suma pripísaná žalovanému na účet, alebo vyplatená iným spôsobom. Celé toto znenie je zavádzajúce, nepresné a neurčité a preto nezrozumiteľné. Navyiac v hlave 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tu len uvedené,

že dlžník je povinný platiť úver v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Taktiež je tam uvedené, „že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky...“. Z uvedeného však nevyplýva, aká je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. Keďže účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ bolo to, aby bol spotrebiteľ zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je zrejme že táto podmienka nemôže byť splnená vtedy, keď bod termíny splatnosti splátok v tej časti zmluvy ktorá je hlavným bodom záujmu spotrebiteľa, lebo obsahuje špecifikáciu úveru umožňujúceho posúdiť jeho výhodnosť, je prázdna a termíny splatnosti splátok majú byť zložitým vyvodzovaným z malých písmen v texte zmluvy a už vôbec nie vtedy, keď je zakotvená iba do úverových zmluvných podmienok zmluvy, resp. do jej prílohy. Z ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené aby sa zmluva pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti odvolávala na inú listinu, napr. na úverové zmluvné podmienky, ktorých obsah dlžník nemôže vôbec ovplyvniť. Údaje o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18.10.2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosti zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov.

Predmetná úverová zmluva neobsahovala ani ďalší údaj, ktorý obsahovať mala, a to v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ ročnú percentuálnu mieru nákladov. V úverovej zmluve bola ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj „RPMN“) vyznačená v bode 38 ako interval od 41,4% do 44,0% s tým, že v poznámke v zmluve (vyznačenej drobným písmom) je uvedené, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, pričom klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Podľa názoru súdu nie je naplnením zákonom vyžadovanej náležitosti uviesť hodnotu RPMN v zmluve, ak ju dodávateľ (žalobca) uvedie len intervalom (t.j. od do) s tým, že presná hodnota bude oznámená dodávateľom spotrebiteľovi neskôr. RPMN je jedným zo základných údajov, ktoré majú slúžiť spotrebiteľovi pri rozhodovaní sa o akceptácii návrhu na uzavretie zmluvy, pretože ide o celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. i) ZoSÚ), čo je zrejme aj z toho, že je povinnosťou dodávateľa v zmluve uvádzať aj hodnotu priemernej RPMN (§ 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ), aby si spotrebiteľ už pri pohľade na písomné vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere (pred podpisom zmluvy v štádiu rozhodovania sa o akceptácii návrhu) vedel jednoducho zhodnotiť výhodnosť/nevýhodnosť predmetného úveru v porovnaní s inými úvermi na trhu s úvermi. Spotrebiteľ na seba preberá povinnosti dlžníka momentom uzavretia zmluvy o úvere (podpisom zmluvy zmluvnými stranami) a nie až po oznámení presnej výšky RPMN po poskytnutí úveru, a preto je irelevantné, či následne (až po uzavretí zmluvy) žalobca oznámil spotrebiteľovi presnú hodnotu RPMN. Súd považuje za neprijateľné, ak má byť v zmluve hodnota RPMN (ako obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ) uvedená len vo forme intervalu (bez ohľadu na to, že tento interval je v tomto prípade v rozpätí 2,6%),

pretože uvedením RPMN len vo forme intervalu dochádza aj k obchádzaniu samotného zmyslu potreby uvádzania tohto údaju v zmluve a to informovanosti spotrebiteľa o jeho celkových ročných nákladoch na úver a možnosti posúdiť výhodnosť jeho úveru v porovnaní s inými úverovými produktmi na trhu úverov pred samotným uzavretím úverovej zmluvy. Súdu pritom nie je známe, prečo nemohol právny predchodca žalobcu uviesť presnú hodnotu RPMN už priamo v zmluve (v zmluve je poznámka pod čiarou, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a že oznámená bude Spoločnosťou po poskytnutí úveru) a to navyše za stavu, že súčasťou zmluvy mala byť aj zmluva o revolvingovom úvere, kde právny predchodca žalobcu (dodávateľ formulujúci obsah zmluvy) RPMN uviedol presne, hoci práve poskytnutie revolvingového úveru (na rozdiel od „klasického“ úveru) je z hľadiska času plnenia veriteľa (vzhľadom na to, že si vyžaduje splnenie ďalších podmienok, ktorých účinky majú nastať v budúcnosti) ťažšie predvídateľné ako „klasický úver“.

V zmluve je taktiež uvedený nesprávny údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, ktorý je v zmluve (bod 42) uvedený ako 1.709,76 Eur. Zo súčtu počtu splátok (48) a výšky splátky (39,33 Eur) je ale zrejmé, že spotrebiteľ má za úver zaplatiť spolu 1.887,84 Eur (48 x 39,33 Eur), teda viac, ako deklaruje žalobca v zmluve. Tento nesprávny údaj je v neprospech spotrebiteľa (spotrebiteľ je v zmluve informovaný, že za úver zaplatí menej ako v skutočnosti) a taktiež ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď mnohé z nich sú doslova skryté v textoch všeobecných podmienok, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Ako ďalší dôvod, pre ktorý je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov súd zistil to, že v zmluve je nesprávne uvedená hodnota priemernej RPMN a to v neprospech spotrebiteľa. Údaj o priemernej RPMN je informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere okamžitú informáciu o tom, či úver, ohľadom ktorého sa chystá uzavrieť úverovú zmluvu s ohľadom na jeho RPMN (ktorá musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako jej obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ) je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu s úvermi výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Dodávateľ musí v zmysle citovaného § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o priemernej RPMN, ktorý je v zmysle citovaného ustanovenia zverejnený podľa § 21 ods. 2 ZoSÚ Ministerstvom financií SR zo súhrnných údajov poskytnutých veriteľmi za príslušný kalendárny štvrťrok, resp. ak je zmluva uzavretá do 15 kalendárnych dní od takéhoto zverejnenia, tak za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 18.06.2013, pričom údaje o priemernej RPMN za 3. štvrťrok r. 2013 boli zverejnené MF SR dňa 31.10.2013, tzn. až po uzavretí zmluvy. Preto podľa citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ je priemernou hodnotou RPMN priemerná hodnota RPMN za 2. štvrťrok 2013. Vychádzajúc z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanému bol poskytnutý úver 900,- Eur so splatnosťou 48 mesiacov (t.j. 4 roky). Vychádzajúc z obsahu zmluvy súčasťou zmluvy je aj dohoda o zrážkach zo mzdy, čo je zabezpečovací inštitút podľa § 551 Občianskeho zákonníka (5. oddiel 1. hlavy 8. časti OZ - zabezpečenie záväzkov). Úver z predmetnej úverovej zmluvy je preto úverom so zabezpečením. Podľa MF SR zverejnených údajov o priemernej RPMN za 2. štvrťrok 2013 bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením alebo lízing vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov 29,20%. Žalobca v zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 48,52%, čo je zjavne údaj nesprávny. Pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ nepostačuje len samotné nesprávne uvedenie hodnoty RPMN, ale kumulatívne musí byť naplnená aj druhá podmienka a to tá, že RPMN musí byť uvedená v zmluve nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Tu súd poznamenáva, že pri hodnotení toho, či je údaj o priemernej hodnote RPMN v neprospech spotrebiteľa platí opačný princíp ako pri hodnotení nesprávne uvedeného údaju o RPMN predmetného úveru. Kým nesprávne uvedená RPMN úveru je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená nižšia, ako v skutočnosti je (tzn. ak spotrebiteľ v skutočnosti ročne "preplatí" viac, ako deklaruje dodávateľ v zmluve), nesprávne uvedená priemerná RPMN je v neprospech spotrebiteľa

vtedy, keď je v zmluve uvedená vyššia, ako v skutočnosti je (tzn. ak dodávateľ v zmluve deklaruje, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu je vyššia, ako v skutočnosti). V tomto prípade dodávateľ (žalobca) v zmluve deklaroval, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu bola v rozhodnom období 48,52%, avšak tá bola vo výške 29,20%, čo zavádza spotrebiteľa v tom, že obdobné úvery na trhu (teda aj úvery poskytované konkurenciou) sú takmer 2x nevýhodnejšie ako v skutočnosti. V zmluve bola teda nesprávne uvedená priemerná RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo je ďalší dôvod, pre ktorý je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatku (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ). Pre úplnosť súd poznamenáva, že aj keď citované ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ výslovne hovorí o "nesprávne uvedenej RPMN" a nie o priemernej RPMN, podľa názoru súdu aj priemerná ročná percentuálna miera nákladov je ročnou percentuálnou mierou nákladov. Navyše ak zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a) sankcionuje neuvedenie priemernej RPMN bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa môže z hľadiska posudzovania výhodnosti/nevýhodnosti úveru spotrebiteľom pôsobiť dokonca negatívnejšie ako samotné neuvedenie priemernej RPMN. Ako je vyššie konštatované, zmyslom uvádzania priemernej RPMN v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je to, aby mohol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy jednoducho porovnaním RPMN jeho úveru a priemernej RPMN obdobných úverov na trhu vyhodnotiť, či predmetný úver je alebo nie je preňho výhodný. Pokiaľ by zmluva obsahovala len údaj o RPMN (a nie údaj o priemernej RPMN), mohol by si spotrebiteľ vyhodnotiť len to, aké sú jeho celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru, avšak nie jeho výhodnosť/nevýhodnosť v porovnaní s priemerom na trhu s úvermi. Ak ale zmluva obsahuje aj údaj o RPMN a aj údaj o priemernej RPMN, ktorá je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa (tzn. ak je uvedená vyššia ako v skutočnosti), spotrebiteľ je pri takomto porovnaní zavádzaný v tom smere, že v dôsledku tohto nesprávneho údaju môže nadobudnúť presvedčenie, že obdobné úvery sú na trhu poskytované v priemere s vyššou RPMN a teda že úver, ktorý mu má byť poskytnutý na základe navrhovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je v porovnaní s konkurenciou na trhu výhodnejší ako v skutočnosti je. To môže mať rozhodujúci vplyv na akceptáciu dodávateľom navrhnutých podmienok úveru.

Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu o úvere č. 4306076575, z ktorej si žalobca uplatňuje žalovaný nárok, považovať podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatku. Preto aj platby žalovaného mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú navrhovateľ žalovanému reálne poskytol. Vzhľadom na to, že žalovaný zaplatil právnomu predchodcovi žalobcu z úverovej istiny 900,- Eur sumu 157,32 Eur, uložil súd povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi zvyšných 742,68 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vo vzťahu k poisteniu (žalobca si žalobou uplatňuje aj nárok na zaplatenie poistného) je nutné uviesť, že to nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca nepredložil súdu jediný dôkaz preukazujúci, že by žalovaný uzavrel poistnú zmluvu. Údaje o prijatí súboru poistenia boli súčasťou zmluvy o úvere vopred pripravenej zo strany žalobcu, pričom poistenie je vyznačené v zmluve (bod 48) drobným písmom tak, že splyva s ostatnými zmluvnými podmienkami. Súd tak mal pochybnosti o skutočnom oboznámení sa žalovaného (spotrebiteľa) s obsahom poistenia a znením všeobecných poistných podmienok, pričom priemernému spotrebiteľovi nemusí byť zrejmy ani význam tohto pojmu. Ako je vyššie uvedené, žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že žalovaný uzavrel osobitnú poistnú zmluvu, pričom len samotné uvedenie poistenia vo formulári úverovej zmluvy v časti, ktorá ani len nie je osobitne oddelená a neobsahuje osobitnú akceptáciu žalovaného a splyva s ostatnými bodmi úverovej zmluvy, nie je možné považovať za poistnú zmluvu platne uzavretú. Preto súd žalobcovi nepriznal ani uplatnený nárok na poistné.

Žalobca si voči žalovanému uplatnil aj nárok na upomienky I a II vo výške 5,- Eur, 24,- Eur a 12,- Eur v zmysle § 1 hlavy 18 úverových podmienok. Výšku náhrady za upomienky ale považuje súd za neprimeranú, pretože nezodpovedá výdavkom na vyhotovenie a zaslanie upomienky. Uvedené ustanovenie úverových podmienok oprávňuje veriteľa k zasielaniu až 2 upomienok mesačne, za ktoré si právny predchodca žalobcu jednostranne (zakotvením v neprehľadnom texte formulárových úverových podmienok) účtuje paušálnu náhradu 5,- Eur a 12,- Eur. Súd takýto postup považuje za umelé a neprimerané navyšovanie sankcií za omeškanie dlžníka (uvedené ustanovenie úverových podmienok pripúšťa aj opakované zasielanie upomienok až 2x za kalendárny mesiac), ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (na doručovanie

upomienok je oprávnený len dodávateľ, ktorý toto ustanovenie sám zakomponoval do formulárových úverových podmienok).

Podľa § 517 ods. 2 OZ k ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, pričom žalobca si v konaní uplatnil nárok na úroky z omeškania odo dňa 17.06.2014 (od 17.06.2014 do 24.11.2014 v kapitalizovanej forme a od 25.11.2014 do zaplattenia v sadzbe 5,15% ročne). Ku dňu 17.06.2014 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,15%, a preto súd žalobcovi priznáva úrok z omeškania vo výške 5,15% (0,15% + 5%) zo sumy 742,68 Eur od 17.06.2014 do zaplattenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 742,68 Eur z uplatnených 1.129,73 Eur, čím úspech žalobcu (65,74%) prevyšuje úspech žalovaného (34,26%) o 31,48%. Žalobca si uplatnil právo na náhradu trov konania za zaplattený súdny poplatok za návrh vo výške 67,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 166,68 Eur za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby) odmena 2 x 61,41 Eur + 2 x 8,04 Eur režijný paušál + 20% DPH. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní mu preto patrí právo na náhradu trov konania za zaplattený súdny poplatok v rozsahu 21,25 Eur (31,48% z 67,50 Eur) a trov právneho zastúpenia v rozsahu 52,47 Eur (31,48% zo 166,68 Eur), spolu 73,72 Eur.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).